De mensen frauderen nu eenmaal

woensdag 23 juni 2004
gepubliceerd op www.goudschecourant.nl - door Peter Alleblas

Een beetje stoffig, saai zelfs, dat was het imago waartegen bridge decennia lang heeft opgebokst. Inmiddels is het kaartspel doorgedrongen tot alle lagen van de bevolking en behoort bridge tot de vijftien grootste sporten van Nederland. Nochtans tast een fenomeen steeds meer de glans aan van de grootste denksport : vals spel. Onvoorstelbaar, maar de trend lijkt bovenal op internetclub Stepbridge vooralsnog niet te stoppen.

"Vals spelen, dat doe je gewoon niet. Maar het gebeurt", zegt Onno Eskes, lid van de technische commissie van internetbridgeclub Stepbridge.

Eskes heeft zich de laatste jaren vastgebeten in vals spel-affaires. Voor het bridgeclub IMP heeft hij verschillende geruchtmakende zaken uitgediept. Zoals die in 1965.

Tijdens het wereldkampioenschap in Buenos Aires beschuldigde de wereld bridgefederatie (WBF) het Engelse paar Terence Reese-Boris Schapiro van vals spel. Ze zouden met het aantal vingers dat ze achter hun kaarten hielden, het aantal hartens aangeven dat ze in hun bezit hadden.

Na een onafhankelijk onderzoek dat de Engelse bond instelde, bleek dat Reese en Schapiro niet schuldig waren bevonden van onregelmatigheden. De zaak werd gesloten, maar in 1967 achtte de WBF Reese en Schapiro nog altijd schuldig. Ze schoof simpelweg de bevindingen van het Foster-onderzoek terzijde.

Voetsignalen

Tien jaar na het WK in Buenos Aires deed zich opnieuw een schandaal voor.

Tijdens de wereldtitelstrijd in Bermuda werden de Italianen Gianfranco Facchini en Sergio Zucchelli betrapt op voetsignalen. De WBF hield het paar extra in de gaten en bevestigde de vermoedens van de Amerikaanse correspondent Bruce Keidan die dit als eerste had waargenomen. Hoewel de WBF de Italianen beschuldigde van vals spel, kwamen ze er met een berisping van af.

Eskes beschreef in IMP ook de onthutsende verhalen over onder anderen de Israëlische chirurg dr. H. (die vals speelde op de Amerikaanse internetbridgeclub OKBridge), de Welshe topspeler Tony Hayworth, de Belgische bridgecolumnist S. en de Italiaan Vittorio DiS (sorteerden alledrie vooraf spellen).

In België veroorzaakte de zaak rond S. in 1995 nogal wat opschudding. Eric Smets, hoofdredacteur van het Belgische bondsblad Bridgekontakt: "S. speelde in de tweede National (één na hoogste divisie, red.). Hij bracht twee fenomenale slems binnen.

Twee weken na deze wedstrijd be-merkte de tegenstander dat de bewuste spellen ook in Le Bridgeur, het Franse bridgeblad, hadden gestaan. De spellen daarin waren ontleend aan een boek van Wohlin en Jannersten. S. werd van vals spel beschuldigd, ging in beroep, eiste een schadevergoeding maar deze werd niet toegekend. Hij werd uiteindelijk voor een jaar geschorst."

In Nederland werd eens een paar uit de finale van het open Nederlands kampioenschap genomen. "Zo'n vijftien jaar geleden was dat", zegt Frans Lejeune, werkzaam op de afdeling wedstrijdzaken van de Nederlandse Bridge Bond. "Ze gaven door middel van vingersignalen de distributie door."

Op hoog niveau zijn de mogelijkheden om vals te spelen flink ingedamd, omdat de spellen van tevoren zijn klaargemaakt en omdat sinds 1975 biedschermen worden gebruikt (een schot dat diagonaal door de tafel wordt geplaatst zodat partners elkaar niet kunnen zien).

Op internet is vals spel echter moeilijk uit te bannen. Internetbridgeclub Stepbridge is in een paar jaar tijd uitgegroeid tot de grootste vereniging van de Nederlandse Bridge Bond, maar op internet is volgens Frans Lejeune de drempel om vals te spelen niet hoog. "Aan tafel zijn er twee tegenstanders die iets kunnen vaststellen, maar thuis achter de computer kan niemand je zien."

Spelers kunnen elkaar de kaartverdeling doorgeven, telefonisch of via MSN. Frans Lejeune: "Maar ook als mensen met twee computers zijn ingelogd kun je er weinig tegen doen."

Geschorst

Onno Eskes maakt zich niet al te veel zorgen om vals spel op Stepbridge, vervelend en onbegrijpelijk vindt de speler van meesterklasser Crash het wel. "Op jaarbasis krijgen we ongeveer zes meldingen van vals spel binnen. Voordat een speler of een paar beschuldigd wordt van vals spel, bekijken we eerst of dit inderdaad zo is. Pas als er een duidelijk patroon is tijdens de spellen ondernemen we stappen. Het loopt niet de spuigaten uit, omdat iemand een jaar wordt geschorst wanneer sprake is van vals spel."

Frans Lejeune is een tikje sceptisch over de verdachtmakingen en beschuldigingen over vals spel. "Dat de Italianen door de Amerikanen ooit werden beschuldigd van vals spel, heeft misschien ook wel te maken met jaloezie.

En vier jaar geleden, tijdens de Olympiade in Maastricht, zouden de Engelsen volgens de Italianen de spellen van tevoren op internet hebben gezien. Onmogelijk, want ik had zelf die spellen klaargemaakt."

"Pas één minuut voor het begin van de wedstrijd konden degenen die toegang tot die spelen hadden, erover beschikken. Dus van vals spel kon geen sprake zijn. De Engelsen wonnen wel een setje spellen. Vreemd, vonden de Italianen, maar de Engelsen vonden gewoon de goede speelwijze in verschillende spellen."

Eric Smets houdt, net als Eskes en Lejeune, te veel van het spel om de schoonheid ervan te vermoorden. "Ik zou het niet kunnen, vals spelen. Ik vind het een te mooi spel daarvoor. Toch heb ik de vrees dat er niets aan te doen is. Mensen frauderen nu eenmaal in het leven."